KAŻDY ROLNIK

dążący do poprawy swego bytu i rodziny, zrzesza się w Kółkach Rolniczych P. T. R.

Wąbrzeźno, 15 XII 36 r.

ROLNIK

OBOWIĄZKIEM

każdego rolnika kochającego swą Ojczyznę jest złożyć choćby jaknajskromniejszą ofiarę — na Fundusz Obrony Narodowej

Wąbrzeźno, 15 XII 36 r.

NR 34 | DODATEK POŚWIĘCONY SPRAWOM ROLNICZYM. ORGAN T.R.P. | ROK VI

Działki gruntu na sprzedaż

Państwowy Bank Rolny, Oddział w Grudziądzu posiada do sprzedania w maj. Wielka Tymawa, pow. Grudziądzu na Pomorzu, stacja kolejowa Szanowo Szlacheckie niezabudowane działki samodzielne rolnicze.

Majątek leży w odległości o 10 km szosą od miasta Łasin, o 4 km od stacji Szonowo Szlach. szkoła powsz. w miejscu, kościół w odległości 3 km. Gleba pszenno - buraczana. Część budynków folwarcznych przeznaczona jest na rozbiórkę i może być przydzielona do poszczególnych działek. Zadatek wynosi 40% ceny kupna, resztę należności rozkłada się na okres 40 letni przy oprocentowaniu 5% rocznie. W przciągu 2 lat od zawarcia kontraktu nabywca opłaca jedynie oprocentowanie w wysokości 3% rocznie.

Działki są częściowo zasiane oziminą, częściowo zaś uprawiane pod zasiewy wiosenne. Zwrot kosztów zasiewów i uprawy zostanie umówiony przy zawarciu kontraktów kupna-sprzedaży.

Poniżej podajemy wykaz działek z podaniem obszaru, ceny, wysokości zadatku, reszty ceny kupna, rat ulgowych, płatnych w przeciągu 2 lat i raty amortyzacyjnej.

Na częściowe pokrycie kosztów odbudowy, prowadzonej przez nabywców Państwowy Bank Rolny udziela pożyczki budowlanej, zwrotnej na tych samych warunkach, co i reszta ceny kupna.

Ze względu na to, że nabywca pokrywa z własnych funduszów oprócz zadatku koszty kontraktu w wysokości około 3% ceny kupna, oraz częściowe koszty zabudowy kandydat winien posiadać 9-10.000 zł. oraz inwentarz żywy i martwy.

Państwowy Bank Rolny zastrzega sobie wybór kandydatów biorąc pod uwagę kwalifikacje moralne i fachowe.

**Państwowy Bank Rolny
Oddział w Grudziądzu**

Nr działki	Obszar	Cena	Zadatek	Reszta ceny kupna	rata ulgowa półroczna	Rata amortyzacyjna półr.
1.	15.31.54	15.036,—	6.036	9.000,—	135,—	266,40
2.	20,67,09	15,212,—	6.112	9,100,—	136,50	269,36
4.	16,47,93	15,044,—	6,044	9.000,—	135,—	266,40
5.	18,55,31	16,919,—	6,819	10,100,—	151,50	298,96
6.	11,23,43	10,673,—	4,273	6,400,—	96,—	189,44
7.	13,59,68	11,982,—	4,882	7,100,—	106,50	210,16
8.	16,25,24	14,076,—	5,676	8,400,—	126,—	248,64
9.	16.16,80	14,503,—	5,803	8,700,—	130,50	257,52
10.	15,61,14	13,854,—	5,554	8,300,—	124,50	245.68
11.	19,73,82	17,030,—	6,830	10,200,—	153,—	301,92
12.	21,83,05	20,711,—	8,311	12,400,—	306,—	603,84

Pasieka w zimie

Złem jest niepokojenie pszczół w lecie, w zimie więc jakiekolwiek niepotrzebne prace w ulu są zupełnie niedopuszczalne. Bartnik może jedynie to i owo poprawić, o ile zostało coś przeoczone w lecie, oraz pomóc w tem, gdzie pszczoły w zimie rady sobie same dać nie mogą. Pod żadnym pozorem nie należy zaglądać do ula, a rozbieranie zwłaszcza gniazda byłoby wręcz karygodne.

W pierwszej linii pilnie trzeba uważać, aby dach nie zaciekał. Tam, gdzie dostaje się woda z zewnątrz, a w razie gdyby woda zalewała gniazdo, to rój może zginąć. Przeciekanie dachu łatwo poznać po tem, że w miejscu, gdzie dach jest nieszczelny, powstaje w wierzchu zawsze wilgotna plama. Jeżeli nie można sobie inaczej poradzić, to trzeba dach pokryć dość grubo słomą, aby woda deszczowa i śniegowa miała odpływ i aby nie przedostawała się do ula. Słomę, najlepiej prostą, można urzed wiatrem zabezpieczyć, przyciskając ją drewnianymi krótkimi żertkami.

Przy dużym mrozie wylot należy zwężić na jedną pszczołę, jeżeli jest ciepło - na dwie. W ulach słabych dobrze jest zasunąć wyloty na jedną pszczołę dla uniknięcia rabunku na wiosnę, kiedy wobec pilnych robót w polu rolnik nie ma czasu na częste zaglądanie do pasieki. Ponieważ nawet przy największych mrozach konieczny jest dopływ świeżego powietrza do ula, przeto jak tylko spadnie większy śnieg, należy zmiatać go z deseczki wlotowej, aby nie dopuscić do zasypania wylotu, gdyż pszczoły mogłyby się udusić z braku powietrza. Zwłaszcza podczas zadymki kiedy śnieg pada z wielu stron, trzeba parokrotnie podczas doby zaglądać do pasieki i śnieg z wylotów usuwać.

Poważne szkody zimową porą mogą wyrządzić ptaki, tak dzikie jak i domowe. — Niektóre z nich siadają na wylocie i zaczynają mocno dziobem kuć w ul; zaniepokojone hałasem pszczoły, wychodzą przez wylot i stają się pastwą ptaka. Zauważono, że ptaki stosują całą taktykę jedne z nich zawzięcie kują w ul w kilku miejscach, inne chwytają wychodzące z ula pszczoły, przyczym role często się zmieniają.

Ponieważ jednak są to przeważnie ptaki bardzo pożyteczne, gdyż zjadają niezliczoną ilość w lecie szkodliwych owadów, a w zimie ich jaja, przeto nie należy je zabijać, lecz przez ciągłe płoszenie odzwyczajać ich od atakowania pasiek. Jeszcze skuteczniejsze będzie sypanie im niepotrzebnych okruszyn chleba i gotowanych ziemniaków, kawałeczki niesolonej słoniny i t. p. Wówczas ptactwo zupełnie nie będzie czyniło szkód wśród pszczół.

Domowe ptactwo nie powinno być dopuszczane do pasiek. Zwłaszcza kaczki i indyki z wielką wprawą chwytają letnią porą wszystkie przelatujące i wylatujące z ula pszczoły. Niewielkie stado kaczek lub indyk może w ciągu paru dni zniszczyć doszczętnie cały rój, a w każdym razie znacznie go osłabić, a wiadomo, że tylko od silnego pnia możemy się spodziewać miodu. Z tego względu trzeba na to zwracać pilną uwagę już w lecie, pamiętając, że zwłaszcza indyki są bardzo uparte i niezmiernie trudno je oduczyć od różnych narowów. W zimie, kiedy matka zupełnie nie czerwi i kedy skutkiem tego ilość pszczół nie może się powiększyć, kaczki i indyki przyprawiają pszczelarza o poważną stratę.

Przykłady mieszanek suchych

I. Otrąb pszennych 25 części, śruty jęczmiennej 20 części, śruty owsianej 10 części, śruty sojowej 15, kuchu konopnego 14, mączki mięsno - kostnej 15, soli kuchennej ½, węgla drzewnego ½. Razem - 100 części.

II. Otrąb pszennych 25 części, śruty pszennej 15 części, śruty jęczmiennej 15, śruty owsianej 10 pcz. koninyczowych10 ,siemienia lnianego mielonego 10, kredy szlamowej 2, soli kuchennej 1. Razem 100 części.

Zamiast mieszanek suchych dają też mieszanki wilgotne, których użycie jest łatwiejsze w małym gospodarstwie rolnym. O to przykład takiej mieszanki wilgotnej: otrąb pszennych 20 gramów, otrąb z prosa lub plew seradelowych 10 gramów, ziemniaków gotowanych 30 gramów, twarogu 20 gramów, kości mielonych 5 gramów, soli kuchennej 1 gram. Razem — 86 gramów.

Zamiast kości mielonych można dać 3 gramy kredy szlamowej. Do tego dochodzi jeszcze ziarno w ilości 50 gr. na sztukę dziennie, które daje się w dwóch porcjach, rano połowę i wieczorem resztę. Mieszankę daje się w porze południowej. Ponadto trzeba zadawać kurom siekaną zieleninę w postaci kapusty, względnie daje się im buraki pastewne lub marchew.

W Niemczech próbują zadawać kurom nieco kiszonki (w ilości 10 gr. dziennie na sztukę) w charakterze paszy soczystej. Do otrąb pszennych dodają również trochę otrąb żytnich. Kury na ogół żyta nie lubią i źle je trawią, ze względu na to że żyto produkuje się w każdym gospodarstwie najwięcej, przeto nic dziwnego, że gospodarz stara się przystosować ziarno żytnie do użytku dla swego inwentarza. Małe ilości śrutowanego żyta, a zwłaszcza otrąb żytnich, można śmiało w mieszankach kurom „przemycić".

—o—

ŻYWIENIE DROBIU W ZIMIE

Podajemy kilka przykładów żywienia drobiu w zimie według przepisów, umieszczonych w miesięczniku „Plon", wydawanym w Chorzowie.

„Za granicą daje się kurom mieszanki zbożowe, składające się z otrąb przennych, śruty zbożowej oraz dobrej paszy białkowej. Mieszanki takiej kura rasy lekkiej spożyje przeciętnie około 50 gr., kura rasy cięższej 65 gr. Ponadto każda kura dostaje dziennie 50 gr. ziarna całego, wreszcie paszę miękką, jak ziemniaki gotowane z osypką i siekaną zieleniną w ilości 30 do 40 gr. na sztukę Mieszankę solą i dodają jeszcze do niej kredy szlamowej, w ilości 3 gr. na sztukę.

SPOSÓB ZADAWANIA LEKARSTW ZWIERZĘTOM.

Płynne lekarstwo wlewa się butelką do pyska, podnosząc głowę zwierzęcia do góry. Przy zadawaniu lekarstw w postaci pigułek, wyciera się koniowi język na bok a z drugiej strony ręką kładzie się pigułkę na język jak najdalej; gdy się język puści - koń pigułkę połyka. Ciasto nakładą się łopatką drewnianą na język. Koniom o wiele bezpieczniej dawać lekarstwa w postaci pigułek.

Świniom daje się lekarstwa z miodem lub w cieście, smarując je łopatką na wyciągnięty język. Przy zalewaniu lekarstwa świnia może paść. Świniom nie wolno wlewać lekarstwa do pyska.

SŁABY ROZWÓJ OZIMIN.

W związku z opóźnionymi zasiewami rozwój wegetacyjny ozimin w miesiącu listopadzie okazał się słabszy od analogicznego rozwoju w roku ubiegłym. Średnie warunki atmosferyczne w listopadzie utrudniły należyte rozkrzewienie się żyta i pszenicy, wobec czego stan zasiewów jesiennych uznać należy za słaby.

Porady dla rolników

Jak usunąć wilgoć ścian w piwnicy

Przede wszystkiem należy przewietrzyć piwnicę w czasie lata, lub podczas suchych dni zimowych. O ile w piwnicy znajdują się ziemniaki, wietrzenie zimą jest bardzo ryzykowne. Dobrze jest zrobić w piwnicy wentylatory.

Jak żywić prosięta.

Prosięta do 3 tygodni życia powinny żywić się mlekiem matki, które jest niezastąpione. Ponieważ jednak rodzą się bardzo małe przeto szybko rosną i potrzebują dużo pokarmu. Gdybyśmy zatem chcieli je żywić tylko mlekiem matki, maciora szybko wycieńczyłaby się, prosięta zaś cierpiałyby głód. Żeby tego uniknąć, trzeba już na początku czwartego tygodnia życia prosięta podkarmić mlekiem krowim. Mleko to powinno być czyste, prosto od krowy, a więc jeszcze ciepłe Na sztukę liczy się 200 gr mleka, t. j. litr na 5 prosiąt dziennie. Ilość tę daje się w trzech dawkach rano, w południe i przed wieczorem.

Dawkę tę zwiększa się stopniowo tak że w dziesiątym tygodniu życia jedno prosię powinno otrzymywać 1 litr mleka dziennie, waga zaś jego winna być wtedy 20 kg.

—o—